

31 Οκτωβρίου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δοστής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1072/87)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Ψηλή θέση στη διοικητική ιεραρχία
— Ευρεία η διακριτική εξουσία επιλογής του καταλληλοτέρου υποψη-
φίου — Συνεκτίμηση των τριών κριτηρίων και απόδοση τέτοιας σπου-
5 δαιότητας στο καθένα, όπως κριθή πρέπει — Συνεντεύξεις —
Αυξημένη η βαρύτητα, που μπορεί να αποδοθή σ' αυτές, όταν η προσω-
πικότητα και καταλληλότητα των υποψηφίων για την αποτελεσματική
άσκηση των καθηκόντων της θέσης είναι σημαντικές ιδιότητες — Δεν
είναι ανάγκη να καταγράφονται οι ερωτήσεις και απαντήσεις, ούτε και
να περιλαμβάνονται στα πρακτικά οι σημειώσεις των μελών της
10 Επιτροπής — Αρκετόν, αν καταγράφονται οι απόψεις και αξιολόγηση
των μελών, αν υπάρχει διαφωνία — Αξιολόγηση συνεντεύξεων —
Αποκλειστικό καθήκον και δικαίωμα Επιτροπής — Αξιολόγηση
Προϊσταμένου Τμήματος — Δεν απαιτείται αιτιολογία, γιατί δεν την
ακολούθησε η Επιτροπή — Η κατά 2 χρόνια αρχαιότητα του Αιτούντος
15 δεν μπορούσε να υπερισχύσει των καλύτερων εμπιστευτικών εκθέσεων
και της καλύτερης απόδοσης στη συνέντευξη του ενδιαφερομένου προ-
σώπου — Η κατάσταση δεν αλλάσσει από την υπεροχή του Αιτούντος
σε Ακαδημαϊκά προσόντα, τα οποία, όμως, δεν ήταν πλεονέκτημα.

20 Η παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως στρέφεται κατά της προαγωγής του
ενδιαφερομένου μέρους στη θέση του Επάρχου. Ο Αιτών παρεπονέθη.

μεταξύ άλλων, ότι παρεγνωρίσθη η αξιολόγηση του Γενικού Διευθυντή σχετικά με την απόδοση στη συνέντευξη (ο Αιτών είχε αξιολογηθεί από τον Γ.Δ. ως ισότιμος με το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, ενώ η Επιτροπή έκρινε το ενδιαφερόμενο μέρος καλύτερο), ότι παρεγνωρίσθη η κατά δύο χρόνια αρχαιότητά του και ότι παρεγνωρίσθησαν τα επί πλέον Ακαδημαϊκά του προσόντα, τα οποία, όμως, δεν αποτελούσαν πλεονέκτημα. 5

Οι νομικές αρχές, που ανέλυσε και εφάρμοσε στα γεγονότα της υπόθεσης το Ανώτατο Δικαστήριο, φαίνονται στο πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα. Με βάση τις εν λόγω αρχές και το πραγματικό υπόβαθρο της υπόθεσης, το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την Αίτηση Ακυρώσεως. 10

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα. 15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Frangos v. Republic (1970) 3 C.L.R. 312,* 20
- Christou v. Republic (1977) 3 C.L.R. 11,*
- Ierides v. Republic (1980) 3 C.L.R. 165,* 25
- Gregoriou and Others v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1309,*
- Simillis v. Republic (1986) 3 C.L.R. 608,*
- Georghiou and Others v. Republic (1988) 3 C.L.R. 678,* 30
- Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,*
- Republic v. Zachariades (1986) 3 C.L.R. 852,* 35
- Pattichis and Another v. Republic (1968) 3 C.L.R. 374,*
- Panayiotou and Another v. Republic (1968) 3 C.L.R. 639,*
- Duncan v. Republic (1977) 3 C.L.R. 153,* 40
- Panayidou v. Republic (1978) 3 C.L.R. 144,*

Stylianou and Another v. P.S.C. (1980) 3 C.L.R. 11,

Republic v. Petrides (1984) 3 C.L.R. 378,

5 *Stephanou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 431,*

Republic v. Panayiotides (1987) 3 C.L.R. 1081,

Republic v. Roussou (1987) 3 C.L.R. 1217,

10

Andronikou and Others v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1237,

Michaelides and Another v. Republic (1987) 3 C.L.R. 2170,

15

P.S.C. v. Potoudes and Others (1987) 3 C.L.R. 1591,

Makrides v. Republic (1983) 3 C.L.R. 750,

HadjiAntoni and Others v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1145,

20

HadjiIoannou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041.

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προήχθη στη θέση Επάρχου στην Επαρχιακή Διοίκηση αντί του αιτητή.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

30

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.

35 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (η "Επιτροπή"), για προαγωγή του ενδιαφερομένου μέλους Ανδρέα Πανναουρή στη μόνιμη θέση (Τακτ. Προϋπ.) Επάρχου στην Επαρχιακή Διοίκηση, από 1η Δεκεμβρίου, 1987.

40

Η θέση Επάρχου είναι θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής. Η θέση δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της

Δημοκρατίας, ημερομηνίας 27 Μαρτίου, 1987, Αριθμός 2218, Αριθμός Γνωστοποίησης 979. Υποβλήθηκαν 17 αιτήσεις.

Η θέση είναι εξειδικευμένη και ως εκ τούτου οι πρόνοιες των Αρθρων 34 και 35 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967, (Αρ. 33/67), για Συμβουλευτική Επιτροπή εφαρμόστηκαν. Η Συμβουλευτική Επιτροπή σύστησε για διορισμό/προαγωγή, επειδή αρχικά οι θέσεις ήταν δύο, έξι υποψήφιους, μεταξύ των οποίων τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο μέρος.

5

10

Η Επιτροπή δέχθηκε σε ξεχωριστές συνεντεύξεις, στην παρουσία του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών, τους υποψήφιους που συστήθηκαν από τη Συμβουλευτική Επιτροπή. Ο Γενικός Διευθυντής, ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Επιτροπής υπόβαλαν στους υποψήφιους ερωτήσεις πάνω σε γενικά θέματα και κυρίως σε θέματα που αφορούν τα καθήκοντα της θέσης τα οποία αναφέρονται στο σχέδιο υπηρεσίας. Η Επιτροπή, αφού άκουσε την αξιολόγηση του Γενικού Διευθυντή για την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, προχώρησε στη δική της αξιολόγηση. Η απόδοση του αιτητή αξιολογήθηκε "σχεδόν πολύ καλή" και του ενδιαφερομένου μέρους "πολύ καλή".

15

20

Η Επιτροπή στη συνέχεια έκανε γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων με βάση τα κριτήρια αξία, προσόντα, αρχαιότητα. Εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων, που όλοι ήταν δημόσιοι υπάλληλοι, και από τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές τους εκθέσεις και έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Συμβουλευτικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις. Για την εκτίμηση της αξίας των υποψηφίων η Επιτροπή έλαβε υπόψη, εκτός από τις εμπιστευτικές εκθέσεις και την πιο πάνω απόδοσή τους στις συνεντεύξεις. Αναφέρθηκε με λεπτομέρεια στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων από το 1979 που καθιερώθηκε ο νέος τύπος εκθέσεων. Έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων και σημείωσε ότι όλοι έχουν το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο σχέδιο υπηρεσίας. Αναφέρθηκε στην αρχαιότητα - ο αιτητής ήταν αρχαιότερος του ενδιαφερομένου μέρους.

25

30

35

40

Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη όλα τα πιο πάνω, επέλεξε για προαγωγή κατά πλειοψηφία το ενδιαφερόμενο μέρος, ο

οποίος στη συνέντευξη κρίθηκε ως "πολύ καλός" και ο οποίος στο σύνολο των καθιερωμένων κριτηρίων, σύμφωνα με την πλειοψηφία, ήταν ο καταλληλότερος. Η μειοψηφία έκρινε ως επικρατέστερο για τη θέση τον Ιούλιο Λαμπτή.

5

Οι πιο κάτω λόγοι προβλήθηκαν για την ακύρωση της κρινόμενης προαγωγής:-

- 10 1. (α) Δεν καταγράφηκε ο τρόπος διαμόρφωσης της εντύπωσης της Επιτροπής για την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις.
- (β) Δόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις.
- 15 2. Η αρχαιότητα του αιτητή τον καθιστούσε καταλληλότερο για επιλογή.
- 20 3. Ο αιτητής ήταν καταλληλότερος γιατί είχε υψηλότερα ακαδημαϊκά προσόντα.
4. Έλλειψη αιτιολογίας.

Είναι πρόδηλο από τα καθήκοντα και ευθύνες που καθορίζονται στο σχέδιο υπηρεσίας ότι η θέση Επάρχου είναι πολύ υψηλή θέση στη διοικητική ιεραρχία. Ο Έπαρχος συντονίζει τις δραστηριότητες των κρατικών υπηρεσιών και των ημικρατικών οργανισμών και άλλων δημοσίων οργανισμών στην επαρχία που τοποθετείται και μεριμνά για την εξασφάλιση στενής συνεργασίας μεταξύ των υπηρεσιών αυτών. Συνεργάζεται με τις άλλες αρμόδιες κυβερνητικές υπηρεσίες και μεριμνά για την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής στην επαρχία που τοποθετείται. Έχει την εποπτεία, καθοδήγηση και έλεγχο των αρχών τοπικής διοίκησης στην επαρχία του και την εξασφάλιση αγαστής συνεργασίας μεταξύ τους και των κρατικών υπηρεσιών. Υποβάλλει εισηγήσεις σε συνεργασία με τις άλλες αρμόδιες υπηρεσίες για τη διαμόρφωση της σωστής και επιτυχούς πολιτικής για την κοινωνικο-οικονομική ανάπτυξη της επαρχίας του. Είναι υπεύθυνος για τη λήψη, σε συνεργασία με τα σώματα ασφάλειας της επαρχίας που τοποθετείται, όλων των μέτρων που είναι αναγκαία για την ασφάλεια και την τήρηση του νόμου και της τάξης στην επαρχία του. Ασκεί τις εξουσίες

40

που παραχωρούνται σ' αυτόν δυνάμει διαφόρων νόμων και κανονισμών και τα καθήκοντα που είναι απαραίτητα για την καλή διοίκηση της επαρχίας.

Εν όψει της πιο πάνω φύσης της θέσης Επάρχου η Επιτροπή έχει ευρεία διακριτική εξουσία στην επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου για διορισμό/προαγωγή - (βλ., μεταξύ άλλων, *Andreas Frangos v. Republic (Public Service Commission)* (1970) 3 C.L.R. 312, 343, *Takis Christou v. Republic (Public Service Commission)* (1977) 3 C.L.R. 11, 24, *Ierides v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 165, *Gregoriou and Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1309, 1320, *Simillis v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 608, *Andreas Z. Georghiou and Others v. The Republic of Cyprus* (1988) 3 C.L.R. 678).

Η Επιτροπή συνεκτιμά την αξία, προσόντα και αρχαιότητα των υποψηφίων και αποδίδει τέτοια σπουδαιότητα στον καθένα, όπως ήθελε κρίνει πρόπον, νοουμένου ότι ασκεί τη διακριτική της ευχέρεια σωστά, για να καταλήξει στην επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου - *Odysseas Georghiou v. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 74, *Republic v. Zachariades* (1986) 3 C.L.R. 852.

Η συνέντευξη δεν είναι νομοθετημένη διαδικασία, αλλά έτυχε αναγνώρισης από τη νομολογία. Η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις δεν αποτελεί ξεχωριστό κριτήριο, ούτε πρέπει να αποδίδεται σ' αυτή υπέρμετρη βαρύτητα. Μπορεί όμως να αποδοθεί αυξημένη βαρύτητα στις συνεντεύξεις των υποψηφίων, όταν η προσωπικότητα και η καταλληλότητα των υποψηφίων για την αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων θέσης, όπως η παρούσα θέση, είναι σημαντικές ιδιότητες - (βλ., *Dr. Panayiotis Pattichis and Another v. Republic (Ministry of Education and Another)* (1968) 3 C.L.R. 374, 383, *Milia Panayiotou and Another v. Republic (Public Service Commission)* (1968) 3 C.L.R. 639, 642, *Eleni Eliadou Duncan v. Republic (Public Service Commission)* (1977) 3 C.L.R. 153, 162, *Panayidou v. Republic* (1978) 3 C.L.R. 144, 153, *Stylianou and Another v. P.S.C.* (1980) 3 C.L.R. 11, 17, *Republic v. Petrides* (1984) 3 C.L.R. 378, *Stephanou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 431, 437, *Republic v. Panayiotides* (1987) 3 C.L.R. 1081, *Republic v. Roussou* (1987) 3 C.L.R. 1217, *Andronikou and Others v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1237, *Michael Michaelides*

and Another v. The Republic of Cyprus (1987) 3 C.L.R. 2170, *Andreas Z. Georghiou and Others v. The Republic of Cyprus* (ανωτέρω)).

5 Στην υπόθεση *P.S.C. v. Potoudes and Others* (1987) 3 C.L.R. 1591, ο κ. Α. Λοΐζου, Δικαστής όπως ήταν τότε, στις σελ. 1597-1598 είπε:-

10 “I would like to avail myself of this opportunity and add that the interviews though they may not be referred to by the Law as being one of the criteria to be born in mind by the Public Service Commission, yet, they constitute one of the methods of carrying out a due inquiry which a collective organ has to carry and therefore interviews are useful and must be used as methods of

15 discovering the relevant factors on which the discretionary power of an administrative organ will be exercised. They have, in my view, more significance in instances of first appointment, or first appointment and promotion when not all the relevant factors are before the administrative organ, or the factors which there may be before the competent organ can be identical as in

20 the case of candidates who all are graduates of secondary schools and all have passed the one or other examination. The personality therefore, of the candidates or those other factors which will help the administrative organ to choose, will be revealed inter alia and from a personal interview. Moreover

25 they are useful in selections in cases of appointment to the higher posts in the hierarchy of the Service or in such posts where the personality of the candidates plays a significant role in the successful discharge of their duties.”

30 Αναφορικά με το περιεχόμενο του πρακτικού της Επιτροπής δεν είναι ανάγκη να καταγράφονται οι ερωτήσεις και οι απαντήσεις που δίδονται, ούτε οι σημειώσεις των Μελών της Επιτροπής. Είναι αρκετό όταν καταγράφονται οι

35 απόψεις και η αξιολόγηση της Επιτροπής ή των Μελών, αν υπάρχει διαφωνία - (βλ., μεταξύ άλλων, *Makrides v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 750, *HadjiAntoni and Others v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1145, *P.S.C. v. Potoudes and Others* (ανωτέρω)).

40 Η αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων στις συνευτεύξεις είναι αποκλειστικό καθήκον και δικαίωμα της

Επιτροπής και κανενός άλλου - (Andreas Z. Georghiou and Others v. The Republic of Cyprus (ανωτέρω)).

Η αξιολόγηση του Γενικού Διευθυντή στις συνεντεύξεις δεν προνοείται στο Νόμο, δεν έχει θέση συστάσεων με βάση το Άρθρο 44(3) του Νόμου 33/67 και η Επιτροπή δεν έχει καμιά δέσμευση να την ακολουθήσει ή να αιτιολογήσει την παραγνωρισή της. Το παράπονο του αιτητή είναι ότι ο Γενικός Διευθυντής τον αξιολόγησε στην συνέντευξη ισότιμα με το ενδιαφερόμενο μέρος, ενώ η Επιτροπή έκρινε καλύτερο το ενδιαφερόμενο μέρος. Το πρακτικό της Επιτροπής αναφορικά με τις συνεντεύξεις είναι επαρκές - περιέχει τη φύση των ερωτήσεων που υποβλήθηκαν και την εκτίμηση της Επιτροπής. Η απόδοση των υποψηφίων δεν αποτέλεσε ξεχωριστό κριτήριο, ούτε δόθηκε σ' αυτή υπέρμετρη βαρύτητα, αλλά η αναγκαία σπουδαιότητα που εδικαιολογείτο από τη φύση της θέσης και τα καθήκοντα που προβλέπονται στο σχέδιο υπηρεσίας. Τούτο ήταν απόλυτα επιτρεπτό στην Επιτροπή.

Ο αιτητής ήταν δύο χρόνια αρχαιότερος από το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση του Ανώτερου Διοικητικού Λειτουργού. Η αρχαιότητα του αιτητή δεν ήταν δυνατό να υπερισχύσει, γιατί στα άλλα δύο κριτήρια ο αιτητής δεν ήταν ισότιμος με το ενδιαφερόμενο μέρος. Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε καλύτερες εμπιστευτικές εκθέσεις και η απόδοσή του στις συνεντεύξεις ενώπιον της Επιτροπής ήταν καλύτερη. Στο κριτήριο αξία ο αιτητής υστερούσε έναντι του ενδιαφερομένου μέρους. Πρέπει να λεχθεί ότι στις διευθυντικές θέσεις, ή θέσεις πολύ ψηλά στην ιεραρχία, η Επιτροπή μπορεί να αποδώσει περισσότερη βαρύτητα στο ένα παρά στο άλλο από τα καθιερωμένα με το Νόμο κριτήρια.

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι αυτός υπερετερούσε από το ενδιαφερόμενο μέρος στο κριτήριο προσόντα, γιατί είχε ακαδημαϊκά προσόντα, που δεν προβλέπονται στο σχέδιο υπηρεσίας, καλύτερα από τα προσόντα του ενδιαφερομένου μέρους.

Εκτός από τα βασικά προσόντα το σχέδιο υπηρεσίας πρόβλεπε:-

“Μετεκπαίδευση ή ειδική εκπαίδευση σε θέματα Δημόσιας Διοίκησης ή Αναπτυξιακής Διοίκησης ή Τοπικής Διοίκησης ή

σε άλλο θέμα που σχετίζεται με τα καθήκοντα της θέσης, διάρκειας ενός τουλάχιστον ακαδημαϊκού έτους, καθώς και πείρα στην Επαρχιακή Διοίκηση θα αποτελεί πλεονέκτημα”.

5 Η Επιτροπή αποφάσισε ότι και οι δύο υποψήφιοι είχαν το προσόν πλεονέκτημα.

10 Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε 24 χρόνια υπηρεσία στις επαρχιακές διοικήσεις και είχε ένα χρόνο ειδική εκπαίδευση σε θέματα δημόσιας διοίκησης στο Πανεπιστήμιο της Βικτώριας του Μάντσεστερ (Post-graduate Studies in Public Administration at the Victoria University of Manchester).

15 Ο αιτητής υπηρέτησε σε διάφορα τμήματα. Από τις 25 Σεπτεμβρίου, 1979, μέχρι 18 Σεπτεμβρίου, 1983, στην Επαρχιακή Διοίκηση Λευκωσίας και από 10 Ιουνίου, 1985, στην Επαρχιακή Διοίκηση Λεμεσού στην οποία εκτελούσε χρέη Βοηθού Επάρχου. Έχει Πτυχίο Πολιτικών Επιστημών της Παντείου Σχολής Αθηνών και Δίπλωμα Δημόσιας Διοίκησης και τίτλο Master in Public Administration από το Ινστιτούτο Κοινωνικών Μελετών της Χάγης, στο οποίο φοίτησε από τον Ιανουάριο του 1968 μέχρι τον Ιούλιο του 1969.

20

25 Η Επιτροπή είχε υπόψη της τα ακαδημαϊκά προσόντα του αιτητή. Στην προσβαλλόμενη απόφαση πρόδηλα γίνεται αναφορά στα ψηλότερα ακαδημαϊκά προσόντα του αιτητή. Τα πρόσθετα προσόντα που δεν είναι πλεονέκτημα με το σχέδιο υπηρεσίας μπορούν να ληφθούν υπόψη και να συνεκτιμηθούν με τα άλλα στοιχεία ενός υποψήφιου για το σκοπό της

30 επιλογής του καταλληλότερου υποψήφιου για διορισμό ή προαγωγή.

35 Η αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης περιέχεται στο πρακτικό της Επιτροπής και συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων.

40 Ο αιτητής απότυχε να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι έχει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους, με το νόημα που δόθηκε στην υπόθεση *HadjiIoannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041.

Η υπόθεση πρέπει να κριθεί σύμφωνα με τις ακόλουθες δύο βασικές αρχές: Πρώτο, το Διοικητικό Δικαστήριο δεν ακυρώ-

νει απόφαση διορίζουσας αρχής, όπως η Επιτροπή, η οποία, σύμφωνα με το εφαρμοζόμενο δίκαιο και τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης, ήταν εύλογα επιτρεπτή στην αρχή. Δεύτερο, στη διοικητική δικαιοσύνη δεν υποκαθίσταται η κρίση του αρμόδιου οργάνου, αναφορικά με την εκλογή του καλύτερου υποψήφιου για προαγωγή στη θέση, με την κρίση του Δικαστηρίου - (*Republic v. Zachariades* (ανωτέρω)).

Με βάση τα όσα ειπώθηκαν πιο πάνω η Επιτροπή ενήργησε σύμφωνα με το Νόμο, άσκησε σωστά τη διακριτική της ευχέρεια, η οποία είναι πολύ ευρεία στην πλήρωση θέσεων όπως η θέση του Επάρχου, συνεκτίμησε όλα τα στοιχεία, κράτησε επαρκή πρακτικά και κατάληξε στην πλήρως αιτιολογημένη προσβαλλόμενη απόφαση, που ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα. 20

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*